

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. F.**

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 października 2018 r., sygn. VI Ka [...]

o odmowie przyjęcia zażalenia skazanego na zarządzenie z dnia 27 września 2018 r. w przedmiocie wyznaczenia obrońcy w celu sporządzenia kasacji,

na podstawie art. 518 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 18 września 2018 r. skazany A. F. wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia i podpisania kasacji (k. 303). Zarządzeniem z dnia 27 września 2018 r. Zastępca Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. odmówiła skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji (k. 301). Powyższa decyzja została zaskarżona zażaleniem wniesionym w dniu 11 października 2018 r. przez A. F. (k. 311 – koperta, data stempla pocztowego). Zarządzeniem z dnia 17 października 2018 r., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., odmówiono przyjęcia zażalenia skazanego wniesionego na zarządzenie Zastępcy

Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 września 2018 r. o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji. Skazany został pouczone o prawie wniesienia zażalenia na to zarządzenie do Sądu Najwyższego (k. 312 *verte*).

Na zarządzenie z dnia 17 października 2018 r. skazany wniósł zażalenie. Zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2018 r. zdecydowano o przyjęciu zażalenie skazanego na zarządzenie z dnia 17 października 2018 r., jako odpowiadającego warunkom formalnym (k. 326) i przekazaniu go do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji zażalenie nie przysługuje. Wynika to wprost z art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., który to przepis należy uznać za *lex specialis* w stosunku do ogólnej dyrektywy wyrażonej w art. 81 § 1a k.p.k. Wniesienie zażalenia od zarządzenia odmawiającego wyznaczenia adwokata z urzędu w celu sporządzenia kasacji, od którego ów środek odwoławczy w ogóle nie służy, nie wywołuje skutków procesowych. Nie znajduje w tej sytuacji zastosowania art. 429 § 1 k.p.k. i przewidziana w nim procedura wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia środka zaskarżenia. Słusznie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że wniesienie takiego środka odwoławczego powinno spowodować jedynie wydanie zarządzenia administracyjno-porządkowego i załączenie tego środka do akt sprawy z jednoczesnym poinformowaniem o tym wnoszącego, ewentualnie zwrócenie go wnoszącemu (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2000 r., V KZ 23/00, OSNKW 2000, z. 5 - 6, poz. 52; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2013 r., IV KZ 30/13, OSNKW 2013, z. 9, poz. 82; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2018 r., V KZ 1/18).

W rezultacie, w takiej sytuacji brak jest po stronie organu sądowego obowiązku wydania zarządzenia w trybie art. 429 § 1 k.p.k., a jeśli już takie zarządzenie zostało wydane, to nie można uznać, że na zarządzenie to przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego w myśl art. 429 § 2 k.p.k.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić

należy, że wniesione przez skazanego zażalenie na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 września 2018 r. o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu należało pozostawić w aktach sprawy bez dalszego biegu (wydając tylko zarządzenie o charakterze administracyjno-porządkowym), bądź zwrócić adresatowi. W tej sprawie postąpiono jednak inaczej i dnia 17 października 2018 r. wydano zarządzenie w trybie art. 429 § 1 k.p.k. o odmowie przyjęcia tego zażalenia. Podjęta przez Zastępcę Przewodniczącego Wydziału decyzja skutkowała z kolei uznaniem, że na zarządzenie z dnia 17 października 2018 r. przysługuje zażalenie, jak to wynika z art. 429 § 2 k.p.k. W rezultacie pierwotne uchybienie poskutkowało przyjęciem zażalenia skazanego wniesionego na zarządzenie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego i przekazaniem go do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, co było nieprawidłowe. Jak bowiem słusznie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, nie można otwierać skarżącemu drogi odwoławczej do Sądu Najwyższego dla tej kategorii spraw, w których tej drogi ustawodawca nie przewidział. Nie można więc zaaprobować sytuacji, w której na zarządzenie merytoryczne o odmowie wyznaczenia obrońcy w celu sporządzenia kasacji środków odwoławczy do Sądu Najwyższego nie przysługuje z mocy art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., ale istnieje środek odwoławczy do tegoż Sądu co do decyzji stwierdzającej niemożność wniesienia takiego środka odwoławczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2018 r., V KZ 1/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2018 r., IV KZ 14/18).

Powyższego stanowiska nie zmienia fakt, że skarżący został mylnie pouczony o prawie do wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia na zarządzenie z dnia 17 października 2017 r. Nawet bowiem mylne pouczenie o przysługującym środku odwoławczym nie kreuje tego środka, jeżeli on z mocy prawa nie przysługuje (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2014 r., IV KZ 44/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2018 r., V KZ 26/18).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.